

Секція 29. УКРАЇНСЬКА МОВА

СЛЕНГІЗМИ В СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКИХ ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАННЯХ

Гончарова І.Ю., гр. Ф-31

Науковий керівник – канд. філол. наук, доц. **Покровська О.А.**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сьогодні не можна уявити інформаційний простір без активної ролі засобів масової інформації, зокрема періодичних видань. Мовна тканина публіцистичного твору являє собою складну систему різнорівневих (фонетичних, лексико-фразеологічних, морфологічних, синтаксичних) та різностильових (стилістично нейтральних, книжних розмовних) одиниць. Специфіка їхнього добору в періодичних виданнях створює своєрідну індивідуальну мовну манеру. Активний процес демократизації інформаційного простору в суспільному житті позначився і на газетному мовленні, яке сьогодні стало більш розкутим, відкритим, живим. Особливе місце тут посідають сленгові найменування. Метою нашого дослідження є розгляд сленгової лексики в мові сучасних українських газет у функціональному аспекті як засобу формування та віддзеркалення індивідуального стилю окремого друкованого засобу масової інформації. До використання сленгізмів у газетних текстах автори статей, головним чином, підходять свідомо, зважаючи на власні уподобання та смаки свого читача. Вживання їх відбувається з урахуванням політематичності статей і рубрик. Варто зазначити, що сленгові слова є невід'ємним атрибутом усіх аналізованих періодичних видань. Так, широко використовують сленгізми автори газети "Україна молода", висвітлюючи у своїх публікаціях різноманітні соціальні проблеми. Проілюструємо: *"Хоча нерідко саме ці "доходяги" щоранку тягнуть до найближчого речового ринку величезні сумки чи їдуть на кількатижневу будівельну "вахту" до нашої столиці, в російське Підмосков'я або навіть у далеке зарубіжжя"; "Рогатий"*". Матеріал, представлений сленговою лексикою, яка функціонує в мові сучасної преси, дає підстави зробити такі узагальнення: сленгізми є засобом віддзеркалення не тільки ідіостилу газети; використання сленгу як ідіостилетворчого засобу періодичного видання виявляється у частотному зверненні до цього шару лексики для розв'язання переважно одних і тих же завдань: створення емоційно-експресивного ефекту, невимуженості викладу з метою максимальної передачі найтонших смислових відтінків (іронії, фамільярності, несхвалення чогось).